

Uczelniana Komisja ds. Stopni
PWSFTviT im. L. Schillera w Łodzi
za pośrednictwem:
Rady Doskonałości Naukowej
pl. Defilad 1
00-901 Warszawa
(Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok. 2401)

Ewa Maria Wencel.....
(imię i nazwisko wnioskodawcy)

PWSFTviT im. L. Schillera w Łodzi, Wydz. Aktorski
(miejsce pracy/jednostka naukowa)

Wniosek

z dnia 18.08.2020 r.....

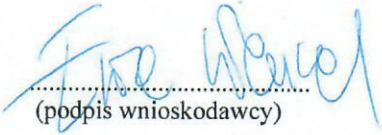
o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki filmowe i teatralne

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia
doktora habilitowanego - serial telewizyjny pt. „Młody Piłsudski”

Wnoskuję –na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie
wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) –aby komisja habilitacyjna podejmowała
uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu ~~tajnym~~/jawnym*

Zostałam poinformowana, że:

*Administratorem w odniesieniu do danych osobowych pozyskanych w ramach postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej z siedzibą w Warszawie (pl. Defilad 1, XXIV piętro, 00-901 Warszawa).
Kontakt za pośrednictwem e - mail: kancelaria@rdn.gov.pl, tel. 226566098 lub w siedzibie organu.
Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w związku z art. 220 - 221 oraz art. 232 – 240 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz realizacji praw i obowiązków oraz środków odwoławczych przewidzianych w tym postępowaniu.
Szczegółowa informacja na temat przetwarzania danych osobowych w postępowaniu dostępna jest na stronie www.rdn.gov.pl/klauzula-informacyjna-rodo.html*


(podpis wnioskodawcy)

Załączniki:

1Klasyfikacja dziedzin i dyscyplin wg. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r. poz. 1818).

2* Niepotrzebne skreślić.

AUTOREFERAT

Wprowadzenie

W tym roku minęło 40 lat mojej pracy zawodowej, mojej obecności na scenach polskich teatrów. Nieprzerwanie tkwię w świecie, który w młodości wybrałam dla siebie na miejsce rozwoju, nauki, życia. Miejsce, które miało spełnić największe marzenie - być w teatrze, żyć teatrem, grać w teatrze. Pole działań zawodowych z czasem rozrastało się i dane mi było w życiu zawodowym doświadczać pracy w filmie, telewizji, dubbingu, radiu, przy tworzeniu scenariuszy, reżyserii. Wielokrotnie zasiadałam w jury rozmaitych konkursów teatralnych i filmowych, a do jury Feliksów Warszawskich (najbardziej prestiżowej nagrody teatralnej w stolicy) byłam zaproszona trzykrotnie. Od siedmiu lat mam przyjemność pracować również jako pedagog w PWSFTviT w Łodzi. Wydeptałam swoją ścieżkę, na tej pięknej, ale i wyboistej drodze, w zgodzie ze swoimi wartościami, sumieniem, wrażliwością oraz możliwościami psychicznymi i fizycznymi. Zrozumiałam dość szybko, że im prędzej poznam siebie tzn. swój potencjał i swoje ograniczenia, tym lżejsza i radośniejsza będzie moja droga w „sztuce”. Poczucie krzywdy, niesprawiedliwości i rozgoryczenia (którego również wielokrotnie doświadczałam) starałam się przekuć na odporność, siłę i wolę walki. Jestem wdzięczna mojemu profesorowi Waldemarowi Wilhelmowi, który był opiekunem mojego roku i wszystkim moim pedagogom, że wyposażona w „niezbędne narzędzia” miałam odwagę, przynajmniej w moim pojęciu, godnie wkraczać w „świat aktorski” moich czasów. Robię to do dziś. Podążam powoli do wyznaczonego celu (roli, scenariusza, projektu teatralnego lub filmowego, czy pracy ze studentami), zawsze pamiętając, że praca twórcza nie może być nasączona zgromadzonym w nas złem, goryczą i nienawiścią, chyba, że są one tematem przedsięwzięcia, ale to już zupełnie inne zagadnienie. Dzisiaj staram się otaczać artystami, którzy chcą pracować ze mną, a ja z nimi. Jestem wdzięczna losowi za to, że mam taką możliwość.

Jak to pewnie zwykle bywa, zaczęło się od najważniejszego, od marzeń. Pamiętam, że z wielką nieśmiałością podchodziłam do myśli o nich, jednak powoli zbierałam siły na ten moment w którym nastąpi eksplozja wiary, że to czego pragnę uda się, że udźwignę

moje marzenia, że stanę do walki ze sobą o odwagę, która pozwoli mi na głos wypowiedzieć te słowa: „chcę być aktorką”. Zanim dotarłam do tego miejsca, pokonałam drogę prowadzącą przez konkursy recytatorskie, teatr amatorski, próby literackie. Wszystkie te działania spotykały się z akceptacją w postaci nagród, a raz nawet mój scenariusz został zrealizowany w Telewizji Polskiej w postaci 30 minutowego filmu- taka była nagroda za zdobycie pierwszego miejsca w konkursie. Sama napisałam i sama zagrałam w tym projekcie. Dostałam wiatru w żagle. Zrozumiałam, że teatr czy film lub literatura to jedyne miejsce, gdzie bez problemu, bez wstydu, bez zahamowań, można słowami innych - słowami postaci - wypowiedzieć się. Przekazać uniwersalne wartości, bronić ich, niekiedy dać nadzieję, a czasem coś istotnego uświadomić potrzebującym wsparcia. Niestety, nie wiedziałam jeszcze wtedy, jak ogromną przeszkodą, a może raczej utrudnieniem na wybranej przeze mnie drodze, okaże się moja nieśmiałość i delikatność.

Podjęłam decyzję, że będę zdawała do PWST w Warszawie, a w następnych latach do PWSFTviT w Łodzi. Cel swój osiągnęłam dopiero przy trzeciej próbie - dostałam się z odwołania. Miałam za sobą już dwa lata studiów, rok na budownictwie lądowym i rok na studiach ekonomicznych. Te lata uczyniły mnie samodzielną, dorosłą i odpowiedzialną za siebie osobą. Ukończyłam naszą uczelnię z wyróżnieniem w 1980 roku. Zaliczam ten czas do najlepszych i najszcześniejszych lat mojego życia.

Swój pierwszy angaż podpisałam w Teatrze Polskim w Szczecinie. Propozycję otrzymałam od Janusza Bukowskiego (ówczesnego dyrektora tego teatru) wraz z obietnicą zagrania dwóch znaczących ról w repertuarze klasycznym. Przyjęłam ją z wielką radością. Moja wcześniejsza próba zaangażowania się do Teatru Powszechnego w Warszawie nie dawała możliwości grania, jedynie bycia w tym teatrze. To było kuszące, jednak chciałam grać, nie siedzieć na ławce rezerwowych. Nigdy nie pożałowałam tego wyboru. Nazywam ten czas miękkim lądowaniem. Mój dyrektor otoczył mnie opieką artystyczną i w tamtych trudnych czasach, kiedy nastroje polityczne zmieniały się i mocno nabrzmiewały, pomagał mi unikać pewnych niechcianych zawodowych propozycji, biorąc całą odpowiedzialność odmowy na siebie. Pierwszą moją rolą w Teatrze Polskim w Szczecinie była Lilla Weneda w dramacie Juliusza Słowackiego. Przedstawienie wyreżyserował Janusz Bukowski, a rolę Gwinony powierzył wybitnej aktorce Ewie Wawrzoń. To ona dzięki swojemu kunsztowi

wprowadziła mnie na dobre w „świat wiersza”. Była dla mnie wzorem, przykładem i mistrzem w tej dziedzinie. Czerpałam z jej doświadczenia tyle, ile mogłam w tamtym momencie przyswoić. Za mój debiut teatralny- rolę Lilli Wenedy w Teatrze Polskim w Szczecinie, w spektaklu *Lilla Weneda* J. Słowackiego w reżyserii Janusza Bukowskiego otrzymałam nagrodę artystyczną młodych, przyznaną przez redakcję gazety *Głos Szczeciński*. Drugą bardzo ważną propozycją teatralną była dla mnie w tym sezonie rola Klary w *Ślubach panieńskich* Aleksandra Fredry. Po raz pierwszy zetknęłam się wtedy w teatrze z Andrzejem Zaorskim, który podjął się reżyserii tego przedstawienia. Kolejne trudne i wartościowe dla młodego aktora doświadczenie. Kolejna szansa na dialogowanie wierszem. Wspaniała sposobność do szlifowania warsztatu. Trzecią pozycją, która dopełniała moją edukację w zakresie wiersza był „Wieczór poezji Czesława Miłosza” grany wielokrotnie w siedzibie teatru. Popularność noblisty i potrzeba czasów uczyniły owe spotkania wyjątkowymi i wielce uroczystymi. Ten pracowity sezon przyniósł mi również propozycję zagrania roli Małgosi w trzyodcinkowym Teatrze Telewizji pt. *Małgosia kontra Małgosia*, który realizowany był przez stację telewizyjną w Łodzi. Reżyser Tadeusz Worontkiewicz powierzył mi w tym przedsięwzięciu główną rolę. Dostałam kolejną, ogromną szansę i wspaniałe wyzwanie. Zetknęłam się z bardzo doświadczonymi i dobrymi aktorami, którzy na co dzień grali w filmach i najlepszych teatrach w Łodzi. Do dziś spotykam się z życzliwymi widzami, wspominającymi ten telewizyjny projekt z rozrzewnieniem. Miałam więc pełen koszyk rozmaitych zadań. Praca nad rolami, ciągle poszukiwania i nowe pytania fascynowały mnie. Moje ciało i duch odnajdowały coraz inne, nowe dźwięki w mojej duszy i psychice. Każdy dzień był inny, ja byłam inna, partnerzy na scenie byli inni. Każdego wieczoru na nowo odkrywałam na scenie graną rolę, wchodziłam w jej ukryte zakamarki. Byłam szczęśliwa, odczuwałam uskrzydlający cud tworzenia rzeczywistości scenicznej. Zatem pierwszy mój sezon w zawodzie, można uznać za udany i satysfakcjonujący. Efektem pracy nad rolą Małgosi i popularności teatru TV pt. *Małgosia kontra Małgosia* była propozycja przeniesienia się do Łodzi do Teatru Powszechnego. Zdecydowałam się na ten krok. Choć moja pozycja w Teatrze Polskim w Szczecinie była bardzo bezpieczna, czułam, że muszę odważyć się na taki ruch. Ciekawość „nowego” była silniejsza, niż poczucie bezpieczeństwa, a może po prostu zwyczajnie - pęd młodości.

Rozpoczęłam swój kolejny sezon w Teatrze Powszechnym w Łodzi. Nowy teatr, nowy zespół, nowy świat. To był bardzo trudny rok dla aktorów, teatru, narodu i Polski. Trzynastego grudnia został wprowadzony stan wojenny. Poczucie chaosu, przerażenia, niepokoju o przyszłość i rozpaczliwego poszukiwania nadziei udzieliło się nie tylko mnie. Mimo wszystko uważam, że nie był to dla mnie stracony czas. Wręcz przeciwnie, dojrzywałam jako człowiek i aktorka. Poczułam potrzebę odnalezienia mojej roli w społeczeństwie i w teatrze, nazwania moich marzeń i dążenia do wyznaczonego sobie celu. Zanim jednak do tego doszło musiałam uporać się z kilkoma kolejnymi wyzwaniami. Na początku sezonu zagrałam rolę Zosi w *Weselu* Stanisława Wyspiańskiego w reżyserii Zenona Macieja Bordowicza. Uważam, że to spotkanie było wyjątkowo cenne. I to nie tylko ze względu na graną przeze mnie postać w tak wyjątkowym dramacie. Raczej z powodu możliwości obserwowania i uczestniczenia w tworzeniu postaci przez innych, o wiele bardziej świadomych, doświadczonych i dojrzałych ode mnie aktorów. Byłam zafascynowana pracą Bronka Wrocławskiego nad tworzeniem postaci Nosa w tym przedstawieniu, ale nie tylko od niego mogłam się uczyć. To była uczta dla mojej duszy. Atmosfera tworzona przez reżysera i cały zespół aktorski, przenosiła mnie w niesamowity, odrealniony świat zapisany w *Weselu* Wyspiańskiego. Dane mi było również, w tym sezonie, zrobić dwa znaczące zastępstwa, zagrać: Kaśkę w *Igraszkach z diabłem* Drdy i Smeraldinę w *Słudze dwóch panów* Goldoniego. Dwie duże, ważne role. Poznałam smak nagłego zastępstwa- mało komfortowej sytuacji tworzenia postaci w tempie przyspieszonym, zmuszającym do zmieszczenia się w ramach bardzo mocno określonych i całkowitego dostosowania się. Jest to ogromnie cenne doświadczenie uczące pokory i szacunku do pracy oraz zespołu. Zagrałam również w bajce reżyserowanej przez Macieja Korwina, dzięki czemu po raz pierwszy zetknęłam się z dziecięcą publicznością. Zagrałam również w przedstawieniu muzycznym, które wymagało sporych umiejętności ruchowych i tanecznych. Na zakończenie sezonu cały zespół wziął udział w przedstawieniu „Betlejem Polskie” Lucjana Rydla, co było w tamtym czasie bardzo emocjonującym przeżyciem dla aktorów i widzów. Miałam więc szansę w Teatrze Powszechnym w Łodzi szlifować swój warsztat na wielu płaszczyznach. Ten rok pozwolił mi również po raz pierwszy zetknąć się z pracą na uczelni. Zostałam zaproszona przez prof. Jana Kwapisza do PWSFTviT w Łodzi, aby zostać jego asystentką przy scenach klasycznych na II roku, którego profesor był

opiekunem. Było to dla mnie nieocenione spotkanie. Niedawno sama ukończyłam uczelnię, a już mogłam przyjrzeć się pracy ze studentami z drugiej strony. Było to dla mnie fascynujące, ale i dosyć stresujące zadanie. Zrozumiałam jak wiele muszę się jeszcze nauczyć. Niestety, nagła śmierć profesora przerwała naszą współpracę, ale do końca roku akademickiego pozostawałam do dyspozycji studentów. I wtedy pojawiła się nagła, zupełnie niespodziewana, nowa propozycja roli i etatu w teatrze w Warszawie. To sprawiło, że rozstałam się z Teatrem Powszechnym w Łodzi, a co za tym poszło i z uczelnią na wiele, wiele lat. Nie myślałam wtedy, że będzie mi dane jeszcze kiedyś do PWSFTviT powrócić. Moje marzenie sprzed roku o etacie w teatrze warszawskim spełniło się. Obyło się bez zabiegania, rozmów, starań, spotkań. Po prostu przyszedł czas, kiedy zaowocowała moja praca w Teatrze Polskim w Szczecinie, a zagrane tam przeze mnie role odbiły się echem. Rozpoczął się nowy etap mojej teatralnej podróży. Osiągnęłam swój cel. Stacja Warszawa.

Teatr na Woli to była moja kolejna przystań. Zostałam zaproszona do roli Nataszy w stworzonej przez Andrzeja Chrzanowskiego i Michała Komara adaptacji książki Lwa Tolstoja pt. *Wojna i pokój*. Było to bardzo nowoczesne i odważne przedsięwzięcie jak na tamte czasy. Scenografia oszczędna, ale głęboko uruchamiająca wyobraźnię zaprojektowana była przez wspaniałego, niepowtarzalnego Marcina Stajewskiego. Za pomocą zawieszonych (na precyzyjnie zbudowanej pod sufitem konstrukcji) materii w kilka sekund sala balowa zamieniała się w pole bitwy. Pusta scena, bez żadnych mebli, tylko przestrzeń, którą dopełniały barwne światła. Piękna muzyka, napisana specjalnie do tego przedstawienia przez Andrzeja Seweryna, stanowiła wisienkę na torcie. Byłam szczęśliwa. Zagrałam u boku Jurka Zelnika, Janusza Gajosa, Barbary Horawianki, Józefa Duriasza oraz wielu zacnych, znanych aktorów. Sytuacja młodego adepta sztuki aktorskiej w tamtych czasach w Warszawie była delikatnie mówiąc mało stabilna. Gaża wystarczała zaledwie na wynajęcie mieszkania, a o normach nie można było nawet marzyć. Ale uparcie wierzyłam, że pokonam wszystkie trudności, że właśnie tutaj w Warszawie ustabilizuje się moje życie zawodowe. „Wielcy koledzy” okazali się być bardzo życzliwi i pomocni w pracy, a reżyser Andrzej Chrzanowski otoczył mnie artystyczną opieką, opartą na prawdziwym dialogu i trosce. Wiedziałam, że wierzy we mnie i ta wiara dodawała mi siły. W efekcie powstało piękne przedstawienie, docenione przez środowisko i prasę. Teatralny sukces przełożył się,

w moim przypadku na kolejne propozycje ciekawych ról, nie tylko teatralnych. Reżyserzy i aktorzy z innych teatrów przychodzili obejrzeć przedstawienie, a przy okazji zobaczyli i mnie. Grono znanych i znaczących postaci ze środowiska powiększało się. Panujący wówczas zwyczaj wspólnych spotkań po spektaklach, był okazją do rozmów o sztuce, możliwością poznania rozmaitych twórców (nie tylko aktorów) i ich opinii na temat tego, co się działo na mapie teatralnej Polski. Wymiana poglądów rozbudzała wyobraźnię, zaspokajała ciekawość i zmuszała do rozwoju intelektualnego, często do twórczych poszukiwań. Obserwacja kolegów na scenach innych teatrów była cenna dla szlifowania rzemiosła i dla tworzenia się więzi oraz poczucia przynależności do TEATRU, stanowiącego dla aktora drugi dom. Rola Nataszy w przedstawieniu *Wojna i Pokój* to był mój warszawski chrzest. Przeszłam go wzorowo, ale miałam świadomość, że dopiero teraz zaczynam prawdziwy start, a czas i następne role pokażą czy utrzymam się w zespole teatru i czy pozostanę w Warszawie.

Poświęciłam tak wiele miejsca na opisanie pierwszych teatralnych doświadczeń, gdyż to one właśnie ukształtowały mnie i miały największy wpływ na mój dalszy rozwój, moją drogę i dokonywane wybory. Były szansą, szczęśliwym trafem i wielką niewiadomą. Los obdarzył mnie wieloma rolami teatralnymi, niekiedy głównymi, ale czasem również drugoplanowymi- wcale nie mniej ważnymi. Wymienię te, które według mnie stanowiły kolejne stopnie na drodze do świadomego rozwoju w zawodzie. Te, które stwarzały mnie jako aktorkę, człowieka i graną postać. Taką rolą była np. Sonia w *Zbrodni i karze*. Spotkanie na scenie z Edmundem Fettingiem, Barbarą Rylską, Mietkiem Czechowiczem i oczywiście ze wspaniałą literaturą, było radością, przygodą i nauką. Dosyć istotna okazała się także rola Klarysy w *Śludze Dwóch Panów*. Skomplikowane układy taneczne i śpiewane partie tekstu, były nie lada wyzwaniem, zwłaszcza, że za choreografię odpowiadał bardzo uznany tancerz Witold Gruca. Miałam za sobą dwa lata szkoły baletowej, więc czułam się zaszczycona pracując z tak wybitnym tancerzem. Moim partnerem scenicznym był Wiktor Zborowski i Janek Kobuszewski. Dzięki nim zaczęłam dostrzegać wyraźne różnice między repertuarem dramatycznym i komediowym. Mam tu na myśli stopień trudności. Poprzeczka w repertuarze komediowym, wbrew pozorom jest ustawiona bardzo wysoko. Jeśli nie chcemy otrzeć się o szmirę, naprawdę musimy mieć się na baczności. W Teatrze

Kwadrat zetknęłam się na scenie z wieloma doświadczonymi reżyserami, aktorami, scenografami, choreografami, twórcami muzyki i autorami sztuk teatralnych. Brałam udział w wielu przedstawieniach- komediach, farsach, przedstawieniach muzycznych, a nawet kryminałach. Bardzo cenię sobie tę różnorodność. Jednak najbardziej lubię i lubiłam moje role w sztukach takich jak *Zbrodnie serca* autorstwa Beth Henley (rola Leny), *Przyjazne dusze* autorstwa Pam Valentine (rola Marty Bradshaw), *Przez park na bosaka* autorstwa Neila Simona (rola Ethel Banks - za którą dostałam nominację do nagrody Feliksy Warszawskiej), *Klub cmentarny* autorstwa Ivana Menchela (rola Idy), *Godzinka spokoju* autorstwa Floriana Zellera (rola Natalii). Wszystkie te sztuki nasączone dużym poczuciem humoru, łączy poszukiwanie sensu życia i głębokich wartości. Śmiech widza i zabawa, której doświadcza w trakcie przedstawienia, niepostrzeżenie i bezboleśnie przemycają odbiorcy najistotniejsze wartości i pobudzają do przemyśleń, często do wzruszeń. Widz jest rozbawiony i zadumany, ale i usatysfakcjonowany. Zupełnie nowym, zaskakującym mnie doświadczeniem była praca nad przedstawieniem *Misery* (rola Misery) autorstwa Stephena Kinga, adaptacja William Goldman. Niebagatelne wyzwanie i ogromna satysfakcja. Nowy wymiar rozrywki. Spektakl ten to klasyczny dreszczowiec, który zainaugurował działalność Sceny Kameralnej Teatru Kwadrat. Wykazałam się niemałą odwagą, graniczącą z beczelnością. Cały świat widział ten film i Kathy Bates w roli Misery. Wspaniały odbiór mojej roli przez widzów, pokrzepiające recenzje i duża frekwencja na widowni, wynagrodziły niepewność i strach przed porażką. Widać wiara czyni cuda.

Bardzo ważną ścieżką na mojej drodze rozwoju był Teatr Telewizji, film i seriale oraz prace scenariuszowe, które na wiele lat zagościły w moim zawodowym życiu. Na początku, ze względu na moją młodzieńczą urodę, reżyserzy zapraszali mnie do udziału w spektaklach telewizyjnych przygotowywanych dla młodego widza. I tutaj wymienić powinnam takie baśnie jak: *W poszukiwaniu wiosny* i *Wśród ludzi* reż. A. Czerkowski, rola Sierotki Marysi albo *W oczekiwaniu lata* reż. A. Rozhin, rola Gosi. To właśnie tam, po raz pierwszy spotkałam się w pracy z Wojtkiem Pokorą, Jerzym Bończakiem, Stasią Celińską oraz wieloma wtedy popularnymi i wziętymi aktorami. Jednak najbardziej wzbogaciły mnie zawodowo i głęboko, na zawsze zapadły w mej pamięci takie spektakle Teatru Telewizji jak: *Zła miłość* w reżyserii Krystyny Sznerr (spotkanie z Mariuszem Dmochowskim i Anną

Romantowską), *Choroba młodości* w reżyserii Krzysztofa Zalewskiego (praca z Adamem Ferencym), *Natalia* w reżyserii Krzysztofa Langa (praca z Gabrielą Kownacką, Piotrem Machalicą, Marcinem Opanią), *Dom kobiet* w reżyserii Magdaleny Łazarkiewicz (spotkanie z Krystyną Jandą i Krystyną Sienkiewicz), *Mały bies* (gdzie zagrałam chłopca) i *Falanster* w reżyserii Krzysztofa Langa, *Czyściec* w reżyserii Janusza Kijowskiego (niezapomniane spotkanie z Jerzym Trelą) i inne. Ostatnim moim spektaklem telewizyjnym była *Wizyta* w reżyserii Agnieszki Mascovic, a przebywanie na planie w towarzystwie Dawida Ogrodnika, Jerzego Radziwiłowicza i Krzysztofa Stelmaszyka uczyniło wspólną pracę wielką gratką. Pierwszym moim filmem były *Szaleństwa Panny Ewy* w reżyserii Kazimierza Tarnasa, potem *Nad Niemnem* w reżyserii Zbigniewa Kuźmińskiego, *Ostatni prom* w reżyserii Waldemara Krzystka, *Ucieczka z kina Wolność* w reżyserii Wojciecha Marczewskiego, *Zwolnieni z życia* w reżyserii Waldemara Krzystka, *Obcy musi fruwać* w reżyserii Wiesława Saniewskiego, *Weiser* w reżyserii Wojciecha Marczewskiego, *Mój Nikifor* w reżyserii Krzysztofa Krauze, *Bezmiar sprawiedliwości* w reżyserii Wiesława Saniewskiego, a w 2006 roku najważniejszy mój film *Plac Zbawiciela* w reżyserii Joanny Kos - Krauze i Krzysztofa Krauze. Za rolę w tym projekcie zostałam wielokrotnie nagrodzona w Polsce i za granicami kraju. Ten film był punktem zwrotnym w mojej karierze zawodowej. Zwłaszcza, że po raz pierwszy uczestniczyłam czynnie w tworzeniu scenariusza. Z taką metodą pracy, nigdy wcześniej się nie spotkałam. Byliśmy zespołem, który tworzył wyjątkowy i ważny społecznie film. Do dziś jestem wdzięczna reżyserom, że powierzyli mi tę rolę. Cennym dla mnie spotkaniem, był udział w filmie *Powidoki* w reżyserii Andrzeja Wajdy. Nie stroniłam również od lekceważonych niekiedy przez nasze środowisko seriali. Staram się sumiennie i zawodowo podchodzić do wszystkich zadań na scenie i na planie filmowym. Jeśli oczywiście uznam, że proponowana rola jest dla mnie interesująca i odmienna od poprzednich, jakie grałam i że pozwoli mi dalej się rozwijać. Na dłużej zagościłam w *M jak miłość*, *Samo życie*, *Bulionerzy*, *Dwie strony medalu*, *Mamuśki*, *Na kocią łapę* i w kultowym serialu Telewizji Polskiej *Czas honoru*, którego byłam współscenarzystką i również grałam w nim jedną z głównych postaci. Propozycję współpracy scenariuszowej otrzymałam od producenta Michała Kwiecińskiego i scenarzysty Jarosława Sokoła w 2007 roku. Zaskoczyło mnie to. Dostrzegli we mnie potencjał, którego ja sama jeszcze nie widziałam. Miałam wielkie szczęście. Od tego czasu

do 2014 roku związana byłam z tym serialem, z jego bohaterami i rolą Heleny- matki Wandy. Przeszłam trudną szkołę scenopisarstwa i życia, dzieląc czas na pisanie, teatr i plan zdjęciowy, a od 2013 również na zajęcia w PWSFTviT w Łodzi. Doświadczenie współtworzenia serialu bardzo wiele mnie nauczyło. Poznałam mechanizmy produkcyjne, wymogi artystyczne współproducentów, zobaczyłam np. jak z drugiej strony przebiega proces obsadzania aktorów, ale i poszukiwanie twórców w innych pionach i jak postrzegani oraz traktowani są scenarzyści. Zrozumiałam, że tak naprawdę scenariusz jest podstawą, bazą, właściwie pierwszym i najważniejszym elementem dzieła, choć u nas traktowany jest niekiedy z przykrym lekceważeniem. Dotyczy to zarówno aktorów jak i reżyserów, a nawet redaktorów. Zupełnie niesłusznie. Bez scenariusza nie ma mowy o stworzeniu serialu lub filmu. To jest mózg przedsięwzięcia, od tego cała zabawa się zaczyna. Najważniejsze jest to, co bierzemy na warsztat i po co. Spędziłam osiem lat wśród bohaterów *Czasu honoru*, żyjąc ich życiem i budując ich świat, właściwie każdego dnia. Kiedy kończyliśmy pisanie kolejnej transzy, dla mnie zaczynało się ponowne spotkanie z rolą Heleny. Moja praca nad scenariuszem pod skrzydłami Jarosława Sokoła była chyba najwspanialszą lekcją jaką mogłam w tej dziedzinie odebrać. Nauczyłam się ogromnej samodyscypliny, posiadałam wiedzę merytoryczną- dotyczącą scenopisarstwa i poszerzyłam znajomość historii. Dostałam możliwość zobaczenia na ekranie tych wszystkich odcinków (było ich w sumie 91), które powstały w naszej głowie, a potem zostały przeniesione na papier i wreszcie ukazały się w postaci kolejnych siedmiu transz serialu w Telewizji Polskiej. Dzięki aktorom, reżyserom, scenografom, kostiumografom i charakteryzatorom został stworzony świat tętniący swoim własnym życiem. Bardzo emocjonujące i miłe uczucie- zawsze, czegoś nowego uczące doświadczenie. Później w mojej głowie pojawiło się pytanie- co można było lepiej zrobić, napisać, zagrać? Zrozumiałam, że sama chcę decydować o swoim zawodowym życiu i od tej pory postanowiłam organizować sobie interesujące twórcze wyzwania. Myśli moje szły w kierunku nowej roli, reżyserii, ale również w kierunku pisania, ale po siedmiu latach historycznego serialu potrzebowałam odetchnąć, zresetować się.

Po krótkiej przerwie postanowiłam wyprodukować, wyreżyserować i zagrać swoje nowe przedstawienie inwestując w projekt własne fundusze. Końcowym efektem tej decyzji

było uzyskanie przeze mnie (20 grudnia 2017 roku) stopnia doktora sztuki w dziedzinie sztuk teatralnych, a temat mojej rozprawy doktorskiej był kompatybilny z moim stanem ducha i umysłu:

POSZUKIWANIE WOLNOŚCI

Budowa świata przedstawionego na podstawie monodramu autorstwa Jarosława Sokoła
„Promieniowanie”

Moje osiągnięcia po obronie doktoratu

Tuż po obronie rozprawy doktorskiej, 4 lutego 2018 roku, odbyła się w Teatrze Kwadrat w Warszawie, premiera sztuki autorstwa i w reżyserii Waldemara Śmigasiewicza pt. *Così a'la vita* (Takie jest życie). To współczesna, liryczna komedia z dreszczykiem. Zagrałam główną rolę Adeli, właścicielki prywatnego biura detektywistycznego. W komicznych, a zarazem wzruszających i pełnych napięć oraz zwrotów akcji sytuacjach, zderzyłam się z aktorskimi osobowościami Joanny Żółkowskiej i Krystyny Tkacz. A praca z reżyserem Waldemarem Śmigasiewiczem po raz kolejny okazała się być nieocenionym, rozwijającym spotkaniem.

Natychmiast po premierze skupiłam się na przygotowaniach do nowego projektu serialowego o Józefie Piłsudskim. Było to największe i chyba najtrudniejsze wyzwanie z jakim się zmierzyłam na mojej drodze zawodowej. Poświęciłam serialowi pt. *Młody Piłsudski* dwa lata swojego życia, spełniając w nim różne funkcje i wykonując rozmaite prace. Dlatego też, ten właśnie projekt potraktuję jako moje najważniejsze osiągnięcie artystyczne po obronie doktoratu, a przed przystąpieniem do postępowania habilitacyjnego.

Jednocześnie przyjąłam propozycję zagrania roli w serialu *DNA*, w duńsko - czeskiej koprodukcji dla NORDISK FILM PRODUCTION A/S. Powierzono mi dramatyczną rolę siostry Abbe w szóstym odcinku serialu. Postać bardzo znacząca i ciekawa od strony psychologicznej. Zakonnica, która uczestniczy czynnie w procederze oddawania do adopcji dzieci, urodzonych w klasztorach przez zakonnice i samotne matki. Temat wstrząsający, ukazujący bezwzględne mechanizmy postępowania i czerpania korzyści finansowych,

poprzez handel dziećmi. Niezmiernie cenię sobie to kolejne doświadczenie, zwłaszcza, że znaczną część scen, musiałam zagrać w języku angielskim. Spotkanie na planie z reżyserem było przepełnione życzliwością, szacunkiem i klasą. Spokojną i konkretną pracą. Nabrałam pewności siebie, pokonałam barierę językową. Przekonałam się, że jestem w stanie grać i porozumiewać się bez tłumacza z wszystkimi ekipami na planie. To było stresujące, ale też budujące. Nowe, wspaniałe odkrycie.

Rozpoczęłam współpracę z reżyserem Krzysztofem Grudzińskim przy filmie *Śmierć frajera*, który to projekt (film 30 min.) jest realizowany przez Studio Munka. Dzięki nagrany przez nas scenom, reżyser uzupełnił brakujące na film fundusze. Powierzył mi rolę matki głównego bohatera.

Jestem również w trakcie zdjęć do filmu *Dom Wariatów* w reżyserii Michała Rogalskiego. Ciekawy scenariusz o patchworkowej rodzinie napisał Krzysztof Rak. Gram Krystynę, matkę głównej postaci Anny, którą gra Joanna Kulig. Krystyna to postać złożona, czasem irytująca, zamknięta w sobie. Rola ta daje mi możliwość nowych, pasjonujących poszukiwań i rozwoju. Jest to zupełnie inna postać matki - inna osobowość, niż tych postaci, które do tej pory grałam. Cieszy mnie ogromnie to wyzwanie, ponieważ tym razem spotykam się w pracy ze wspaniałymi aktorami. Stoję obok Marii Maj, Grażyny Szapołowskiej, Andrzeja Seweryna i innych doświadczonych aktorów. Oficjalna premiera planowana jest na rok 2021.

Tuż przed ogłoszeniem stanu pandemii rozpoczęłam w Teatrze Kwadrat próby do nowej sztuki pt. *Koszerne raz*, autora Jamesa Shermana. Reżyser Avishay Hadari powierzył mi rolę Miriam- jest to jedna z głównych ról. Koncepcję jaką zaproponował określił mianem „Żydowskiego Teatru Komiksowego”. Akcja rozgrywa się pod koniec XX wieku. Widz dowie się sporo o tradycji i rytuałach tej ciekawej narodowości. Dla mnie ponownie inne, bardzo odpowiedzialne wyzwanie, rola- marzenie. Jest to opowieść o miłości i o tolerancji, która, zwłaszcza w dzisiejszej Polsce, potrzebuje znaczącego podkreślenia. Moja rola ma w tej sztuce ogromne znaczenie. Miriam uświadamia sobie i widzom konieczność pokonania ograniczeń kulturowych oraz konieczność podjęcia wysiłku dla pozostania sobą.

W czasie pandemii mój teatr nie zawiesił zupełnie działalności. Stale docieramy do widza, organizując czytania performatywne on-line oraz spektakle na żywo- on-line. Dzięki

temu, że pozostajemy aktywni, miałam możliwość zmierzenia się z różnorodnymi, głównie wiodącymi rolami.

Czytania performatywne on-line:

- *Odwaga* aut. Alfredo Sanzola, rola - Trini;
- *Kat* aut. Andrzej Chichłowski, rola - Ewa;
- *4000 dni* aut. Peter Quilter, rola - Carol;
- *Martwa natura* aut. Joe Di Pietro, rola- Anna Brooks;
- *Czary mary Sp. z o.o.* aut. Rubi Birden, rola - Mamusia;
- *Umrzeć ze śmiechu* aut. Paul Elliott, rola - Connie.

Wszystkie te sztuki wymagały wcześniejszego przygotowania. Premierowe czytanie odbyło się na żywo bezpłatnie, ale nadal jest dostępne dla naszych wiernych widzów on-line, za niewielką opłatą.

Spektakle na żywo on-line:

- *Szalone nożyczki* aut. Paul Portner, rola - Pani Dąbek;
- *Przyjazne dusze* aut. Pam Valentine, rola - Marta Bradshaw.

Spektakle udostępniliśmy naszym widzom, sprzedając bilety on-line.

Wzięłam również udział w słuchowisku *Woda żywa* autorstwa Piotra Rogaty dla Audioteki.

Dwukrotnie zostałam zaproszona do audycji radiowej *To się czyta*, gdzie czytałam cyklicznie fragmenty książek emitowane na antenie radiowej Dwójki:

- powieść pt. *Iłła. Opowieść o Kazimierze Iłłakowiczównie* aut. Iwona Kuciel - Frydryszak;
- książka pt. *Pamięci pamięci* aut. Maria Stiepanowa, przekład Agnieszka Sowińska (jest to najważniejsza książka rosyjska ostatniej dekady).

Dla SDI Media zrobiłam dubbing w filmach:

- *Mulan* rola Hau Li;
- *Soul* rola TherapyCat Lady.

Podjęłam współpracę z organizacją UNICEF, udzielając swojego wizerunku artystycznego dla wsparcia programu PONADCZASOWI, który działa na rzecz umierających dzieci w krajach Świata, najbardziej dotkniętych biedą, głodem i chorobami. Promowałam ten wyjątkowy program na łamach gazet i w stacjach radiowych wierząc w głęboki sens takiego działania- spotkania te były inspirowane i organizowane przez UNICEF.

Udzieliłam wielu wywiadów (TVN, TVP, TVP Polonia, Polskie Radio, Radio Zet, Radio Pogoda itp.) promujących serial *Młody Piłsudski* oraz debiutujących na ekranie aktorów.

Tytuł osiągnięcia artystycznego

Młody Piłsudski- 13 odcinków serialu telewizyjnego

Wybrałam to dzieło, za najistotniejsze w moim (ostatnim, prawie trzyletnim) zawodowym życiu, gdyż było to dla mnie największe i najtrudniejsze wyzwanie z jakim się do tej pory zderzyłam. Świadomie użyłam tego ostatniego określenia. Całkowicie musiałam oddać swój czas, potencjał, siły i pozyskać nową historyczną wiedzę na potrzeby scenariusza. Po raz pierwszy, przyszło mi podejmować ważne, nieodwracalne decyzje artystyczne, nie dotyczące mojej osoby. Miałam świadomość, że każdy popełniony błąd, wróci do mnie rykoszetem. Duża odpowiedzialność wymagająca uwagi, pracy, szczerości i uczciwości zawodowej. Marzyłam o tym, żeby w tym projekcie i właśnie z tymi konkretnymi ludźmi pracować. Producentem kreatywnym *Młodego Piłsudskiego*, inaczej show- runnerem był Jarosław Sokół. Jest to osoba, która stoi na pograniczu produkcji i twórczości. Decyduje o ostatecznym kształcie artystycznym dzieła. Zaprosił do współpracy reżysera Jarosława Marszewskiego, operatorów Michała Sobocińskiego i Wojciecha Suleżyckiego oraz kompozytora Bartka Chajdeckiego. O kostiumy zadbała Małgorzata Gwiazdecka, a charakteryzacją zajęła się Anna Gorońska. Od wielu lat pracuję wspólnie z Jarosławem Sokółem przy różnych, głównie historycznych projektach. Propozycja współpracy przy *Młodym Piłsudskim* spadła na mnie dość gwałtownie.

Mieliśmy wspólnie stworzyć sensacyjno- przygodowy serial skierowany do młodego widza, którego chcieliśmy pozyskać. Mój proces twórczy w tym przypadku nie dotyczył jedynie scenariusza, a czasu było stosunkowo mało jak na tak wymagający i duży projekt. Producent kreatywny powierzył mi kilka funkcji:

- scenarzystka,
- II reżyser:
 - do mnie należało dbanie o wybór obsady, udział we wszystkich zdjęciach próbnych;
 - pozyskanie (w osobistej rozmowie) do ról epizodycznych znanych i cenionych aktorów polskich;
 - praca z aktorami, prowadzenie prób stolikowych (analitycznych) przed rozpoczęciem zdjęć na planie;
 - praca z debiutantami i młodymi aktorami nad rolą, jej przebiegiem w trzynastu kolejnych odcinkach (często praca w trybie indywidualnym), dotyczyło to w szczególności wybranych przeze mnie do serialu studentów lub absolwentów szkół teatralnych i mało doświadczonych aktorów, dla których powierzone im przez nas zadania były pierwszym poważnym kontaktem z pracą przed kamerą.
- aktorka:
 - rola ciotki Stefanii Lipmanówny.

Praca nad *Młodym Piłsudskim* była kontynuacją celów, jakie przyświecały nam przy tworzeniu *Czasu Honoru*- opowiadać o naszej historii środkami pop kultury. Przyszło mi skupić się na bardzo ciekawych czasach, gdyż był to okres pre technologiczny, okres zamętu i ogromnych zmian technologicznych, ale i obyczajowych. Kobiety walczyły o swoje prawa, na ulicach pojawiły się rowery, potem samochody, gdzieśkolwiek pozwalało sobie na instalowanie pierwszych telefonów. Kiedy zaczynała się akcja serialu, główny bohater Józef Piłsudski (nastolatek) czytał przy świecy, kiedy dotarliśmy do ostatniego odcinka, czterdziestoletni mężczyzna pochylał się nad książką przy świetle elektrycznym. Doświadczenie scenariuszowe, jakiego nabyłam wcześniej (pracując u boku scenarzysty Jarosława Sokoła) oraz samodyscyplina pozwoliły mi bardzo szybko i skutecznie zorganizować się do pracy przy nowym projekcie. Przecierane przez siedem lat ścieżki do zdobycia wiedzy historycznej w trakcie prac nad *Czasem Honoru*, znacznie ułatwiły sprawę. Błyskawicznie zapoznaliśmy się z literaturą, zebranymi materiałami

i wymieniliśmy się pozyskaną wiedzą. Bardzo szybko powstał pierwszy krótki, ogólny opis serialu, który określił ramy tematyczne i czasowe w jakich zamierzaliśmy się zmieścić oraz główne postaci, których według nas nie wolno nam było pominąć i które były potrzebne do stworzenia fabuły historycznego projektu.

Opis projektu

Serial *Młody Piłsudski* opowiada historię grupki spiskowców na przełomie XIX i XX wieku walczących z caratem. Centralną postacią jest Ziuk Piłsudski, młody socjalista, który po powrocie z syberyjskiego zesłania organizuje w Wilnie konspiracyjną drukarnię. Wywrotowa literatura rozprowadzana jest w całym zaborze rosyjskim za pomocą sieci kurierów i przemytników. Ścigany przez żandarmerię i tajną policję Ziuk przez wiele lat unika aresztowania. W konspiracyjnej działalności pomaga mu żona Maria Juskiewiczowa i grono oddanych współpracowników- Aleksander Sulkiewicz, Stanisław Wojciechowski, Walery Sławek, Aleksander Prystor. Partia Socjalistyczna rośnie w siłę, ale dla Ziuka to tylko etap na drodze do najważniejszego celu: odzyskania niepodległości. Lider tworzy organizację bojową- załazek własnej armii. Bojowcy zaczynają przeprowadzać akcje terrorystyczne przeciwko carskiej władzy. W ulicznych walkach z żandarmami i zamachach bombowych giną jednak najlepsi ludzie organizacji bojowej- między innymi Stefan Okrzeja. Ziuk postanawia zmienić taktykę i zacząć tworzyć prawdziwą armię pod pozorem ponadpartyjnego związku strzeleckiego. Środki na ten cel mają pochodzić z wielkiego napadu na pociąg pocztowy w miejscowości Bezdany. W akcji uczestniczy czterech późniejszych premierów odrodzonej Polski: Józef Piłsudski, Walery Sławek, Aleksander Prystor, Tomasz Arciszewski.

Następnym etapem było precyzyjne wymyślenie zawartości tzn. treści i tematów trzynastu odcinków. Nadszedł czas na wybranie dodatkowych historycznych postaci na których mogliśmy się oprzeć, a później wymyślenie fikcyjnych postaci, potrzebnych do przeprowadzenia zamierzonych akcji, konfliktów czy miłosnych wątków. W rezultacie wspólnie z Jarosławem Sokołem napisaliśmy drabinki odcinków, zawierające kolejne sceny, które pozwalały zapętlić akcję i zawiązać konkretne relacje i konflikty między postaciami oraz oczywiście przekazać treść i temat poszczególnych scen i konkretnego odcinka. Zawsze był to świadomy wybór, związany z potrzebami dramaturgicznymi scenariusza.

Udało nam się np. stworzyć fikcyjną postać Lwa Kreutzberga (wspaniała kreacja Mariusza Kiliana- specjalnie dla niego napisaliśmy rolę naczelnika wileńskiej ochrony), zagorzałego antagonisty Ziuka. Dzięki tej postaci, powstał wątek napinający główną intrygę fabularną. Pojawiła się również żona Kreutzberga, która wzbogaciła o rys komediowy wątek bohatera i pozwoliła ukazać obyczajowość czasów oraz różnorodność ludzkich charakterów. Uważam, iż trafiona w sedno była również rola Dżamila (Philip Mogielnitzky), który pełnił w scenariuszu funkcję pomocnika głównego bohatera i stanowił główną oś konfliktu dramatycznego w jednym z pierwszych odcinków. Dżamil był reprezentantem egzotycznego świata, w którym znalazł się główny bohater. Jednak zasadniczą trudnością dla nas- scenarzystów było podjęcie kluczowej decyzji co do nastoletniego Ziuka. A konkretnie- musieliśmy odpowiedzieć sobie na pytanie na jak długo małoletni Ziuk powinien pojawić się na ekranie. Po doświadczeniach producentów serialu *Bodo*, chcieliśmy uniknąć niepotrzebnych niezręczności. Zdecydowaliśmy, że czas ten będzie ograniczony do 15 minut. Dzięki temu zabiegowi zamiana aktora, która odbyła się podczas emisji pierwszego odcinka, przebiegła nie wywołując nieprzyjaznych komentarzy, wręcz przeciwnie spotkała się z pełną akceptacją. W zupełności wystarczyło to do wprowadzenia widza w świat nastoletniego Ziuka i jego życia oraz reprezentowanej przez niego postawy we współczesnej mu rzeczywistości. Zaczęliśmy serial od sceny udanego zamachu bombowego na cara Aleksandra II, a zakończyliśmy na akcji w Bezdanych. Nasza praca nad scenariuszem przebiegła szybko i sprawnie. Po zbudowaniu „życia” dla każdej z osobna postaci, ustaleniu jej charakteru i wyznaczeniu tejże konkretnych zadań, zachowań itd. Zabraliśmy się za pisanie poszczególnych scen opierając się na przygotowanych i wcześniej drabinkach. Oczywiście pewne sceny ulegały w trakcie modyfikacji, czasem zmianom. To przykre, ale niekiedy konieczne zabiegi wynikające chociażby ze zmian lokacji. W każdym odcinku przypadały mi konkretne sceny do napisania. Czasami zajmowałam się scenami zawierającymi wątki obyczajowe i kobiece, ale niekiedy były to również sceny akcji i wątki polityczne. Prowadziłam je często przez cały serial. Bywało, że prowadziłam jakąś postać przez cały serial. Dotyczyło to np. postaci Kazi, która na początku serialu ściśle współpracowała z grupą Piłsudskiego a po pewnym czasie przeszła na stronę Dmowskiego. Lubiłam pisać jej sceny. Rolę tę grała moja wcześniejsza studentka Ada Malecka. Muszę powiedzieć, że świat tamtych czasów fascynował mnie. Praca nad tym scenariuszem była

przyjemna. Czułam, że powstał scenariusz ciekawy i ważny, ukazujące mechanizmy działania w świecie międzynarodowej polityki, oraz procesy zachodzące w ludziach, którzy do działań politycznych przystępują. Nad całością scenariusza sprawował pieczę główny scenarzysta i producent kreatywny Jarosław Sokół. Kolejne etapy realizacyjne projektu były dla mnie o wiele trudniejsze i bardziej wymagające, ponieważ rozpoczęła się praca z aktorami.

Wybór głównych postaci był najważniejszym elementem układanki. Proces ten trwał wiele tygodni. Najważniejszy był dla nas aktor, który miał zagrać Józefa Piłsudskiego. Zależało mi bardzo na aktorach mniej popularnych, na nowych twarzach. I to z pewnością w naszym serialu się udało. Kiedy pierwszy raz zobaczyłam Grzegorza Otrębskiego, nie miałam wątpliwości, że znalazł się nasz Ziuk. I choć wielu aktorów po nim, startowało do tej roli, wszyscy twórcy uznali jednogłośnie, że wybór Grzegorza jest najtrafniejszy. Pozostało jeszcze dobranie młodego Ziuka- młodzieńca, który podoła takiemu zadaniu. Prace związane z wyborem aktorów są niezmiernie ważne i w zasadzie decydują o powodzeniu projektu. Całą stroną organizacyjną castingu zajmowała się Ewa Łepecka. Ja proponowałam aktorów, studentów i przeprowadzałam zdjęcia próbne. To dosyć zmuśny i długotrwały proces. Wybrane sceny są realizowane w studio w wielu wersjach obsadowych. Czasem jednego aktora sprawdza się do dwóch ról, a w efekcie dostaje do zagrania zupełnie inną postać. Oczywiście zdjęcia te były otwarte dla reżysera czy producenta i moje wybory musiały uzyskać akceptację. Zwykle nagrany materiał był oglądany przeze mnie i przez producenta kreatywnego wielokrotnie, zanim zapadła ostateczna decyzja. To nowe doświadczenie bardzo mnie wzbogaciło. Zobaczyłam jak wiele ode mnie zależy, od mojego podejścia do młodych ludzi na planie. Należało zdobyć ich zaufanie, stworzyć im komfort, aby w tej konkretnej chwili mogli rozwinąć skrzydła, bo mieli tylko jedną szansę. Byłam pomostem, między produkcją, a aktorami. Najczęściej osobiście kontaktowałam się z aktorami, aby zachęcić ich do konkretnej roli i zapoznać z postacią- rolą i samym scenariuszem. Z pewnością ułatwieniem było to, że byłam współscenarzystką. Znałam scenariusz doskonale. Z częścią wybranych przez nas aktorów spotkałam się już kiedyś na scenie lub w filmie, a dla tych, z którymi jeszcze nie pracowałam, nie byłam anonimowa. Jednak pozyskanie „sław” za każdym razem było dla

mnie wyzwaniem. Pierwszą rozmowę miałam przeprowadzić z Janem Englertem. Bardzo zależało nam, żeby pan Jan zagrał cara Aleksandra II. Jednak postać ta ginie niemal w pierwszej minucie serialu, więc obawiałam się, że mogę nie uzyskać akceptacji tak wybitnego aktora. Nasza rozmowa była konkretna, krótka i zakończyła się sukcesem. Potem pozyskałam do serialu wielu wybitnych aktorów z Teatru Narodowego takich jak Jarosław Gajewski, Karol Pocheć, Wiktoria Gorodeckaja, Jacek Mikołajczak oraz aktorów innych teatrów warszawskich np. Grzegorz Daukszewicz, Mateusz Banasiuk itd. Jednak największą moją dumą są studenci i świeżo upieczeni absolwenci PWSFTviT w Łodzi. Jestem szczęśliwa, że dzięki mojej pracy na uczelni, poznałam tych młodych adeptów sztuki i mogłam zaprosić ich do współpracy, pozwolić im zaistnieć na ekranie i dać im szansę rozwoju. I tu chciałabym wymienić choć część absolwentów PWSFTviT w Łodzi: Grzegorza Otrębskiego (rola- Piłsudski) i Marka Nędzę (rola- Dmowski), Sebastiana Cybulskiego (rola- Bronek) oraz studentów Zuzannę Zielińską (rola- Elizawieta), Czarka Kołacza (rola- Wojciechowski), Janka Butruka (rola- Walery Sławek), Patryka Kabałę (rola- Okrzeja), Martę Wiśniewską (rola- Zula), Adę Malecką (rola- Kazia), Piotra Chomę i wielu innych. Najmłodszą moją zdobyczą była, dzisiaj już, studentka I roku Marysia Kuśmierska (rola- Wanda). Mogę powiedzieć nieskromnie, że po pierwszych klapsach, jakie padły na naszym planie, aktorzy sami zaczęli szukać z produkcją kontaktu, wyrażając chęć uczestnictwa w naszym projekcie. Dotyczyło to również aktorów zagranicznych, w szczególności absolwentów Petersburskiej Szkoły Teatralnej. Mieliśmy więc plejadę znakomitych aktorów rosyjskojęzycznych, co pozwoliło obsadzić role dla których znajomość tego języka była koniecznością. Proces wyboru aktorów i statystów czy kaskaderów trwał do końca produkcji. W efekcie zbliżyliśmy się, do liczby ponad 300 osób w obsadzie projektu.

Kolejnym moim zadaniem (jako II reżysera) było przeprowadzenie prób. Pierwsze spotkania odbywały się przy całej ekipie (reżyser, operator, dźwiękowiec, kompozytor, kostiumograf, scenograf i charakteryzatorki). Obecność tych ostatnich była szalenie ważna. Natychmiast musiał rozpocząć się proces przygotowawczy do charakteryzacji (zapuszczanie bród, baków i kontrolowanie długości włosów), ponieważ wymagały tego czasy, o których opowiadaliśmy. Podczas prób wszyscy mogli osłuchać się z tekstem, tematem, poczuć atmosferę, a aktorzy oswajali się wzajemnie ze swoimi głosami, zachowaniami, wyglądem.

Kiedy ten wstępny etap był już za nami, zabrałam się za indywidualne spotkania z głównymi postaciami-rolami. Poświęciłam bardzo dużo czasu na jednostkowe analizy, na ułatwienie zrozumienia i zbudowania postaci. Dotyczyło to zwłaszcza studentów, za których czułam się podwójnie odpowiedzialna. Każdy aktor wiedział po co wchodzi na plan, jakie jest jego zadanie w każdej z osobna scenie. Miałam świadomość, że młody aktor lub student, grając jednego dnia sceny z różnych odcinków może się zagubić. Dlatego wszystkie sceny pomagałam im dokładnie opisać w scenariuszu. Odpowiadałam na wszystkie zadane pytania i byłam do dyspozycji praktycznie na każde zawołanie, nawet wtedy, gdy obowiązki związane z teatrem czy uczelnią nie pozwoliły mi pojechać danego dnia na plan. Dzięki temu nie mieliśmy żadnych opóźnień, a aktorzy wiedzieli jakie są ich zadania, więc mogli czuć się bezpieczni. Zauważyłam, towarzysząc im na planie lub grając z nimi we wspólnych scenach, że to pozwoliło im czuć się swobodnie. Byli zadowoleni, radośni i twórczy. Nie wydawało mi się, żeby szczególnie się stresowali. Byli „swoimi” postaciami. Bawili się uprawiając swój przyszły zawód. Wierzę, że równie jak dla mnie i dla nich było to cenne doświadczenie. W każdym razie- uczyliśmy się nawzajem od siebie.

Ostatnim moim wyzwaniem w *Młodym Piłsudskim* była rola Ciotki Stefy. Piękne zadanie. Rola posypana odrobiną komizmu, ale często wzruszająca swoją charakterną postawą, czułością i miłością do najbliższych oraz wielką odwagą. Mogę powiedzieć jedynie, że po trudach związanych z pracą nad tym projektem to zadanie wydało mi się szalenie łatwe. Mogę nawet zaryzykować powiedzenie, że przyjemne i mniej męczące, niż pozostałe moje obowiązki. Teraz wiem dlaczego tak się poczułam. Po prostu w tym działaniu, byłam odpowiedzialna jedynie za siebie. Jeśli nie stanęłabym na wysokości swojego zadania, nikomu poza mną nie uczyniłoby to szkody. Minęło niewiele czasu od ostatniego klapsa na planie i postprodukcji, a potem emisji *Młodego Piłsudskiego*, ale z pewnej odległej perspektywy, muszę stwierdzić, że był to tytaniczny wysiłek, ale poświęcony temu projektowi czas zaliczam do najbardziej twórczego okresu w moim dotychczasowym, zawodowym życiu.

Efekt końcowy projektu można obejrzeć pod poniższymi adresami internetowymi:

<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-1,45328774>

<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-2,45329024>

<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-3,45329102>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-4,45329310>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-5,45329679>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-6,45329690>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-7,45329817>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-8,45329855>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-9,45330025>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-10,45330082>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-11,45330135>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-12,45330468>
<https://vod.tvp.pl/video/mlody-pilsudski,odc-13,45330564>

Dorobek pedagogiczny

Od 2013 roku prowadzę ze studentami PWSTTviT w Łodzi zajęcia z wiersza. Często na początku spotykam się z ich strony z niechęcią a może nawet strachem przed tym gatunkiem literackim. Moim pierwszym zadaniem jest przekonanie ich, że ta niezmiernie dla nich trudna forma literacka (jak to określają), dzięki swojej budowie, melodii, rytmowi, rymowi sama poprowadzi studenta do odnalezienia sensu i tematu w wierszu. Zwykle po kilku spotkaniach jesteśmy już zgodni co do tego, że wiersz jest wspaniałą i dającą nieograniczone możliwości interpretacji formą, pomimo swojej narzuconej przez autora konstrukcji. Taka organizacja brzmieniowa wypowiedzi literackiej szalenie wzbogaca doznania odbiorcy i pobudza w nim sferę wrażeń estetycznych i głębokich przeżyć. W trakcie wspólnej analizy i pracy zespołowej i indywidualnej nad konkretnymi utworami, studenci rozmiłowują się w tym gatunku wypowiedzi. Budowa wiersza, jego gatunek, rytm i melodia oraz np. przerażająca ich w pierwszym momencie średniówka, okazują się być drogowskazem do zrozumienia treści i możliwości interpretacji. Sięgamy po różnorodne utwory poetyckie. Daje to studentom możliwości poznania różnych systemów wiersza. Na pierwszym roku nauki sięgam na przykład po takie formy jak: fraszki Ignacego Krasickiego, bajki Jana Brzechwy, zwykle zajmujemy się również w pierwszym semestrze pracą nad *Panem Tadeuszem* Adama Mickiewicza. W drugim semestrze pierwszego roku łączę zwykle pracę nad wierszem klasycznym z pracą nad wierszem współczesnym. Staram się też aby oprócz klimatów dramatycznych np. Wiersze Zbigniewa Herberta czy *Antologia Spoon River* Edgara Lee Mastersa, dotknęli też lżejszej formy np. *Sztuki kochania* Owidiusza. Drugi rok zajęć przeznaczam na naukę dialogowania wierszem. Wykorzystuję do tego sztuki takich autorów jak Molier czy Fredro.

Zależy mi, aby młodzież potrafiła wykorzystać strukturę wiersza i jego melodię do prowadzenia dialogu na scenie. Jestem przekonana, że połączenie dialogowania wierszem z jednoczesnym zdobywaniem umiejętności odnalezienia się w przestrzeni scenicznej, jest dobrym przygotowaniem studenta do pracy nad scenami klasycznymi. I taki właśnie przyświeca mi cel. Jednak w ostatnim czasie udało mi się dać niektórym studentom (z różnych roczników) nieco więcej.

Z pewnością największym moim osiągnięciem pedagogicznym było umieszczenie moich studentów w projekcie *Młody Piłsudski*, który współtworzyłam i którego częścią się stali. Trudno jest mi określić swój wkład w rozwój poszczególnego studenta. Według mnie to bardzo indywidualna sprawa, która wiąże się nie tylko z talentem, ale i z kondycją psychiczną studenta oraz możliwością porozumienia się na linii student - pedagog. Jest wiele czynników warunkujących dobrą współpracę. Otwartość, życzliwość, obustronna pasja, szczerłość i zaufanie. Zajęcia, które prowadzę na uczelni, są jedynie próbą przekazania pewnej wiedzy, własnego doświadczenia, próbą rozbudzania ciekawości, wrażliwości i może jak inni mówią nauką rzemiosła. Największą sztuką według mnie jest pobudzenie młodzieży do twórczych działań. Wszczepienie wiary w siebie i odwagi, która uczyni ich prawdziwymi, niezależnymi od okoliczności towarzyskich i społecznych twórcami. Ludźmi silnymi, którzy bez kompleksów, ale i ze szlachetną skromnością pójdą na podbój współczesnego im świata sztuki. Ale czy udaje się któremuś z pedagogów tego dokonać? Nie wiem. Życzę tego swoim studentom z całego serca. Życzę im, abyśmy my pedagodzy, mieli możliwości wprowadzać ich osobiście do pięknego, choć niełatwego świata sztuki.



Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

I. INFORMACJA O OSIĄGNIĘCIACH ARTYSTYCZNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 219 UST. 1. PKT 2 USTAWY

1. Monografia naukowa, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a Ustawy; nie dotyczy
2. Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2b Ustawy; nie dotyczy
3. Wykaz zrealizowanych oryginalnych osiągnięć artystycznych, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2c Ustawy.:

Młody Piłsudski- 13 odcinków serialu telewizyjnego

Jest to w moim ostatnim, niespełna trzyletnim zawodowym życiu, największe i najtrudniejsze wyzwanie z jakim się do tej pory zderzyłam. Byłam w tym projekcie współautorką scenariusza, II reżyserem odpowiedzialnym za dobór obsady oraz pracę z aktorami na planie i przed rozpoczęciem zdjęć. W serialu zagrałam również jedną z kluczowych postaci - Ciotkę Lipmanównę.

II. INFORMACJA O AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ ALBO ARTYSTYCZNEJ

1. Wykaz opublikowanych monografii naukowych; nie dotyczy
2. Wykaz opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych; nie dotyczy
3. Informacja o członkostwie w redakcjach naukowych monografii; nie dotyczy
4. Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych; nie dotyczy
5. Wykaz osiągnięć projektowych, konstrukcyjnych, technologicznych ; nie dotyczy
6. Wykaz publicznych realizacji dzieł artystycznych:

przed uzyskaniem stopnia doktora

Teatr - role

Lilla Weneda Juliusz Słowacki
postać: Lilla Weneda
reżyseria: Janusz Bukowski
teatr: Teatr Polski Szczecin
data premiery: 1980-12-13

Śluby panińskie, czyli Magnetyzm serca Aleksander Fredro
postać: Klara
reżyseria: Andrzej Zaorski
teatr: Teatr Polski Szczecin
data premiery: 1981-04-09

Pan Tadeusz Adam Mickiewicz
postać: sceny zbiorowe
reżyseria: Janusz Bukowski
teatr: Teatr Polski Szczecin
data premiery: 1981

Wieczór z Miłozsem
postać: recytatorka
reżyseria: Janusz Bukowski
teatr: Teatr Polski Szczecin
data premiery: 1981

Sługa dwóch panów Goldoni Carlo
postać: Klarysa
reżyseria: Korwin Maciej
teatr: Teatr Powszechny Łódź
data premiery: 1980-12-06

Betlejem polskie Lucjan Rydel
postaci: Dziecko z Powstania Warszawskiego, Krakowianka,
reżyseria: Czesław Przybyła
teatr: Teatr Powszechny w Łodzi Łódź
data premiery: 1981-11-14

Szeryf Brandy Feridun Erol , Roman Gorzelski
postać: Dziewczyna z Zachodu
reżyseria: Feridun Erol, Barbara Fijewska
teatr: Teatr Powszechny w Łodzi Łódź
data premiery: 1982-03-20

Igraszki z diabłem

postać: Kaśka
reżyseria: Józef Gruda
teatr: Teatr Powszechny w Łodzi Łódź
data premiery: 1980-11-22

Sługa dwóch panów

postać: Klarysa
reżyseria: Matuszewski Waldemar
teatr: Teatr na Woli Warszawa
data premiery: 1983-07-08

Wesele

postać: Zosia
reżyseria: Bordowicz Maciej Zenon
teatr: Teatr Powszechny w Łodzi Łódź
data premiery: 1982-05-22

Wojna i pokój

postać: Natasza
reżyseria: Chrzanowski Andrzej
teatr: Teatr na Woli Warszawa
data premiery: 1982-12-04

Klonowi bracia

postać: kot
reżyseria: Maciej Wojtyszko
teatr: Teatr na Woli Warszawa
data premiery: 1982

Sługa dwóch panów

postać: Klarysa
reżyseria: Waldemar Matuszewski
teatr: Teatr na Woli Warszawa
data premiery: 1983-07-08

Gang Albertów

postać: Krystyna
reżyseria: Andrzej Zaorski
teatr: Teatr na Woli Warszawa
data premiery: 1984-06-01

Zbrodnia i kara

postać: Sonia
reżyseria: Waldemar Matuszewski
teatr: Teatr na Woli Warszawa

data premiery: 1985-05-18

Król Caillavet G., Flers R., Arene E.
postać: Zuzanna
reżyseria: Jan Świdorski
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1987-07-17

Farsa na trzy sypialnie Alan Ayckbourn
postać: Zuzanna
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1988-02-19

Panienki madame Tiny Chesnot Pierre
postać: Nicky
reżyseria: Wojciech Pokora
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1989-01-27

Mandat Nikołaj Erdman
postać: Barbara Siergiejewna; Tosia
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1989-05-06

Zbrodnie serca Beth Henley
postać: Lenny MaGrath
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1991-03-01

Brzydkie nawyki Terrence McNally
postać: Dolly Scupp
reżyseria: Radosław Piwowski
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1991-06-21

Mayday Ray Cooney
postać: Barbara Smith
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1992-01-18

Z batutą i Kwadratem Maciej i Joanna Niesiołowski
reżyseria: Jan Kobuszewski

teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1992-11-08

Okno na parlament Ray Cooney
postać: Gladys Foster
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1993-04-17

Pomysł na morderstwo Taylor Edmund
postać: Emma
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1994-05-07

Kiedy kota nie ma... Brian Cooke, Johnnie Mortimer
postać: Shirley
reżyseria: Andrzej Rozhin
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1995-04-29

Z rączki do rączki Cooney Michael
postać: Sally Chessington
reżyseria: Andrzej Rozhin
teatr: Teatr Komedia Warszawa
data premiery: 1996-03-10

Wszystko w rodzinie Ray Cooney
postać: Jane Tate
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1998-02-08

Szalone nożyczki Paul Pörtner
postać: Pani Dąbek
reżyseria: Marcin Sławiński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 1999-11-13

Sługa dwóch panów Carlo Goldoni
postać: Klarysa
reżyseria: Waldemar Matuszewski
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2003-06-28

Perfect Day
postać: Lochhead Liz
reżyseria: Alece Inglis
teatr: Andrzej Rozhin
Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2007-03-24

Przyjazne dusze
postać: Pam Valentine
reżyseria: Marta Bradshaw (Matka)
teatr: Marcin Sławiński
Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2008-03-15

Przez park na bosaka
postać: Neil Simon
reżyseria: Ethel Banks
teatr: Tomasz Szafrński
Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2011-01-29

Czarne serca
reżyseria: Doman Nowakowski
teatr: Robert Walkowski, Paweł Burczyk
Teatr Kamienica Warszawa
data premiery: 2011-11-19

Klub cmentarny
postać: Ivan Menchel
reżyseria: Ida
teatr: Marcin Sławiński
Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2012-01-13

Dusza Kobusza
teatr: spektakl zrealizowany z okazji 55-lecia pracy artystycznej Jana Kobuszewskiego
Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2012-03-23

To tylko sztuka
postać: Terrence McNally
reżyseria: Julia Budder
teatr: Bartłomiej Wyszomirski
Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2013-06-08

Godzinka spokoju
postać: Florian Zeller
reżyseria: Natalia
teatr: Marcin Sławiński
Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2016-01-08

Promieniowanie

postać: Maria Skłodowska-Curie
reżyseria: Ewa Wencel
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2015-11-25 Prapremiera
2017-05-26 Premiera w Teatrze Kwadrat

Jarosław Sokół**Misery**

postać: Annie Wilkes
reżyseria: Robert Gliński
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2017-01-09

Stephen King**Telewizja****Małgosia contra Małgosia**

postać: Małgosia
reżyseria: Tadeusz Worontkiewicz
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1980 serial od. 1-3

Czary i praca

postać: Maria Konopnicka
Sierotka Marysia
reżyseria: Aleksander Czekanowski
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1984

W poszukiwaniu wiosny

postać: Maria Konopnicka
Sierotka Marysia
reżyseria: Aleksander Czekanowski
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1984

Powrót do kryształowej groty

postać: Maria Konopnicka
Sierotka Marysia
reżyseria: Aleksander Czekanowski
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1984

Zła miłość

Francois Mauriac

postać: Marianna
reżyseria: Sznerr Krystyna
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1985-12-23

Natalia Briusow

postać: Lidoczka
reżyseria: Lang Krzysztof
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1986-10-13

Choroba młodości

postać: Lucy
reżyseria: Zaleski Krzysztof
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1987-01-19

Dom kobiet

postać: Zofia Nałkowska
Ewa
reżyseria: Łazarkiewicz Magdalena
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1987-11-02

Falanster

postać: Gyula Hernadi
Kate
reżyseria: Lang Krzysztof
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1988-09-19

Mały bies

postać: Fiodor Sołogub
Pylnikow
reżyseria: Lang Krzysztof
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1990-10-01

Ogień na wicherze

postać: Berwińska Krystyna
Iwi
reżyseria: Solarz Wojciech
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1992-06-01

Klimaty

postać: Maurois Andre
Iwona
reżyseria: Łazarkiewicz Magdalena
teatr: Teatr Telewizji
data premiery: 1996-05-13

Czyściec	Janusz Kijowski
postać:	Magda
teatr:	Teatr Telewizji
reżyseria:	Kijowski Janusz
data premiery:	1998-04-30
 Warszawiak	 Wojciech Bieńko
postać:	Zamielińska
reżyseria:	Chrzanowski Andrzej
teatr:	Teatr Telewizji
data premiery:	1998-11-02
 Wizyta	 Radosław Paczocha
postać:	matka
reżyseria:	Agnieszka Mascovic
teatr:	Teatr Telewizji
data premiery:	2016-10-30

Radio

Daleko od Galapagos	Marian Kowalski
reżyseria:	Woroniecki Sylwester
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1981- 08-20
 Wszystko zmierza do własnej mety	 Hanna Zawiślak
rola:	Halina Benisławska
reżyseria:	Zelnik Jan
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1984- 12- 18
 Dziewczynki	 Ireneusz Iredyński
rola:	Jola
reżyseria:	Rozen Henryk
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1987- 05- 08

Przygody miłosne kawalera de Faublas	Jean-Baptiste Louvet de Couvray
rola:	forma

reżyseria: Kukula Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1987- 07.05

Kongres we Florencji Jarosław Iwaszkiewicz
rola: Carla Lucchesi
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1988- 02- 03

Aryman mści się Stefan Żeromski
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1988- 02- 28

Los i łut szczęścia Wacław Biliński
rola: Iza
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1988- 05- 02

Opowieści z zaczarowanego lasu. Mity greckie Nathaniel Hawthorne
rola: Nimfa
reżyseria: Kukula Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1989- 03- 21

Wodnikowe Wzgórze Richard Adams
reżyseria: Kukula Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1989- 05- 05

Podróż brekiem Jadwiga Żylińska
rola: Maja
reżyseria: Kukula Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1989- 09- 07

Dobre słowo Margarita Wenkowa
reżyseria: Warenycia Jan
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1990- 04- 17

Źli chłopcy z metalu Tadeusz Patulski
reżyseria: Pietrzykowski Sławomir
teatr: Teatr Polskiego Radia

data premiery:	1990- 10-20
Rozmowa	Marek Nowakowski
rola:	Anka
reżyseria:	Zakrzewski Andrzej
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1990- 11- 09
Austeria	Julian Strykowski
rola:	Asia
reżyseria:	Kukuła Janusz
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1991- 12- 07
Golgota	Stanisław Brejdygant
rola:	Mirjam
reżyseria:	Brejdygant Stanisław
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1991- 04- 20
Tessa d'Urberville	Thomas Hardyforma
reżyseria:	Warenycia Jan
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1992- 05- 03
Hala	Iwan Bunin
reżyseria:	Kulesza Marek
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1992- 05- 09
Rękopis znaleziony w Saragossie	Jan Potocki
rola:	Rebeka
reżyseria:	Kukuła Janusz
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1992- 05- 23
Krzyżowcy	Zofia Kossak-Szczucka
reżyseria:	Zakrzewski Andrzej
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1992- 06- 13
Po tej stronie raju	Francis Scott Fitzgerald
rola:	Isabelle
reżyseria:	Zakrzewski Andrzej
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	1992- 12- 27

Pocałunek nieboszczki Jerzy Górzeński
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 01- 15

Ostatnia noc lata Erskine Caldwell
rola: Roma Henderson
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 03- 04

Jaką nam duszę przypiszą Stanisław Grochowiak
reżyseria: Warenycia Jan
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 03- 10

Dialog o Zmartwychwstaniu Pańskim Wacław Potocki
reżyseria: Jagła Danuta
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 04- 02

Kartoteka Tadeusz Różewicz
rola: Dziewczyna/Dziennikarka
reżyseria: Kukula Janusz
data premiery: 1994- 05- 06

Anna Achmatowa Anna Achmatowa, Lidia Czukowska
rola: Głos
reżyseria: Modestowicz Waldemar
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 05- 24

Zapiski Psubrata Wałkonია Tadeusz Kijański
rola: Misia
reżyseria: Borowik Ewa
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 06- 09

Zapiski Psubrata Wałkonია Tadeusz Kijański
rola: Ruda
reżyseria: Borowik Ewa
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 07- 14

Fryderyk Wielki Adolf Nowaczyński

rola: Kunusia
reżyseria: Kukuła Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1994- 10- 22

Agata Christie - ona wiedziała, co... Elżbieta Łukomska

rola: Rossi
reżyseria: Kukuła Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 01- 31

Burzliwe życie Lejzorka Rojtszwańca Ilja Erenburg

rola: Doktorowa Dreckenkopf/ Służąca
reżyseria: Kukuła Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 03- 29

Jest jak jest

rola: Jerzy Janicki, Andrzej Mularczyk
Gwiazda
reżyseria: Kukuła Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 07- 08

Jest jak jest

rola: Jerzy Janicki, Andrzej Mularczyk
Justyna Wielkopolska
reżyseria: Kukuła Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 07- 22

Nagan

reżyseria: Stanisław Rembek
Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 11- 17

Stracone złudzenia

reżyseria: Honore de Balzac
Kulesza Marek
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 11- 16

Rozmowa w katedrze

rola: Mario Vargas Llosa
Queta
reżyseria: Kukuła Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 11- 25

Oblęd

Jerzy Krzysztoń

rola: Dziewczyna
reżyseria: Kukuła Janusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 12- 02

Dzieci z sali Poziomki Maria Ewa Letki
rola: Mama Emilki
reżyseria: Łysak Paweł
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1995- 12- 24

Wieczór Trzech Króli albo co chcecie William Shakespeare
rola: Oliwia
reżyseria: Modestowicz Waldemar
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1996- 01- 06

Szukam drzewa, kochanka oczu Hanna Kowalewska
reżyseria: Modestowicz Waldemar
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1996- 04- 19

Kartoteka rozrzucona Tadeusz Różewicz
rola: Dziewczynka
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1996- 11- 03

62. model do składania Julio Cortazar
rola: Tell
reżyseria: Warenycia Jan
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1996- 11- 08

Anioł milczał Heinrich Böll
rola: Regina Unger
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1997- 11- 22

Wielki teatr świata Pedro Calderon de la Barca
reżyseria: Jagła Danuta
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1998- 04- 11

Dialog o Zmartwychwstaniu Pańskim Wacław Potocki

reżyseria: Kijański Tadeusz
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1998- 04- 12

Gałązka rozmarynu Zygmunt Nowakowski
rola: Sława
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1998- 11- 07

Ludzie bezdomni Stefan Żeromski
rola: Żona Wiktora
reżyseria: Modestowicz Waldemar
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1998- 11- 27

Legion Stanisław Wyspiański
rola: Chór
reżyseria: Jagła Danuta
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 1998- 12- 12

Świat celuloidowych snów Teodor Dreiser
rola: Minnie
reżyseria: Modestowicz Waldemar
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 2000- 05- 26

Świat jako spektakl. Święto jako spektakl. Moralitety eucharystyczne Pedro Calderon de la Barca
reżyseria: Tkaczuk Wacław
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 2000- 06- 22

Komediantka Władysław Reymont
rola: Wolska
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 2000- 10- 09

Noktur indyjski Antonio Tabucchi
reżyseria: Zakrzewski Andrzej
teatr: Teatr Polskiego Radia
data premiery: 2000- 10- 29

Romans prowincjonalny Kornel Filipowicz

rola:	Elżbieta Jabłońska
reżyseria:	Zakrzewski Andrzej
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	2000- 10- 30
Nędznicy	Wiktor Hugo
rola:	Siostra Simplicja
reżyseria:	Modestowicz Waldemar
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	2000- 12- 01
I to jest siła, to jest moc	Feliks Netz
rola:	Olga
reżyseria:	Modestowicz Waldemar
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	2000- 08- 28
Dzikie serca	Kijański Tadeusz
reżyseria:	Kijański Tadeusz
teatr:	Teatr Polskiego Radia
data premiery:	2000- 08- 28

Filmy i seriale

Genitrix

1980

Ostatnie piętro

1980

Szaleństwa panny Ewy

Basia Zawilowska

miniserial

1983

Pan na Żuławach

Tereska, córka Mikułów

serial

1984

07 zgłoś się

Katarzyna Melion, artystka cyrkowa

serial
1984

Nad Niemnem
Klotylda Korczyńska
Film i sminiserial
1986

Chwila
Dziewczyna "kiciusia" Władka
1989

Ostatni prom
Ewa
1989

Plus minus nieskończoność
1990

Ucieczka z kina "Wolność"
Sekretarka cenzora
1990

Zwolnieni z życia
Pielęgniarka
1992

Obcy musi fruwać
Sylwia
1993

Na dobre i na złe
Barbara Kotowiczowa
serial
1999

13 Posterunek 2
Basia
serial
2000

Klasa na obcasach
Matka Kaliny
serial
2000

Weiser

Matka Elki

2000

M jak miłość

Janina Nowicka

serial

2000

Miasteczko

Matka Asi

serial

2000 - 2001

Izabela

Zuzia, córka Izabeli

miniserial

2000

Więzy krwi

Łucja

serial

2001

Mój Nikifor

Dyrektorka "Zachęty

2001

Samo życie

Satanowska, wykładowca

serial

2002 - 2010

PitBull

Lekarka

2004

Pensjonat pod Różą

Zofia Kuźmiukowa

serial

2004 - 2006

Bulionerzy

Kryśia, żona Bogusia

serial

2004 - 2008

Bezmiar sprawiedliwości

Irena Łukińska, matka Dominiki

miniserial

2005

PitBull

Lekarka

serial

2005 - 2008

Dwie strony medalu

Grażyna Żelazek, matka Sebastiana, trener szermierki

serial

2006 – 2007

Mamuški

Aleksandra Sroka, matka Patrycji

Serial

2006

Plac Zbawiciela

Teresa Zielińska, matka Bartka

2006

Bezmiar sprawiedliwości

2006

Na kocią łapę

Krystyna Ambasadorowa

serial

2007

Do wesela się zagoi

Matka Julii

serial

2008

Ojciec Mateusz

Jarecka, matka Konrada

serial

2008

Czas honoru

Helena Dobrzyńska

serial

2008 - 2015

1920 Bitwa Warszawska

Aurelia Więclawska

2009

Hotel 52

Parafianka Marzena

serial

2010 - 2013

Finding Josef

Basia Kowalski

2011

Komisarz Alex

Izabela Nowikowa

serial

2011

Do dzwonka Cafe

Klientka kawiarni

serial

2012 – 2013

Prawo Agaty

Sędzia prowadząca

serial

2012 - 2015

Prawo Agaty

sędzia

serial fabularny

2015 od. 84

Ojciec Mateusz

Małgorzata, była teściowa Błaszczaka

Serial fabularny

2016 od. 209 Nauczyciel

Powidoki

dyrektorka szkoły

2016

Fusy

Janina

Etiuda szkolna
2017

Polski dubbing

Chojrak - tchórzliwy pies Matka Chojraka serial	1999 – 2002
Śnięty Mikołaj 2	2002
Harry Potter i Zakon Feniksa Profesor Dolores Umbridge	2007
Opowieść wigilijna Pani Cratchit	2007
Przygody Sary Jane Andrea Yates	2007- 2011
Harry Potter i Insignia Śmierci Profesor Dolores Umbridge	2009 - Część I
Legendy sowiego królestwa: Strażnicy Ga'Hoole	2010
Harry Potter i Insignia Śmierci Profesor Dolores Umbridge	2010 - Część II
Niesamowity Spider-Man May Parker	2012
Niesamowity Spider-Man 2. May Parker	2014

Scenariusz

Plac Zbawiciela
- współpraca scenariuszowa

Czas honoru
odcinki 1–13, pod pseudonimem Jerzy Matysiak

2008–2009

Czas honoru 2

odcinki 14–26

2009

Czas honoru 3

odcinki 27–39

2010

Czas honoru 4

odcinki 40–52

2011

Czas honoru 5

odcinki 53–65

2012

Czas honoru 6

odcinki 66–78

2013

Czas honoru 7 (Powstanie)

Odcinki 79–91

2014

Reżyseria

Promieniowanie	Jarosław Sokół
rola:	Maria Skłodowska Curie
teatr:	Teatr Mazowiecki w Warszawie
	Teatr Kwadrat
reżyseria:	Ewa Wencel
data:	2015

Inne

2002

Współpraca ze Szkołą Mistrzowską Andrzeja Wajdy i Wojciecha Marczewskiego w zakresie stworzenia strategii PR dla nowo powstającej szkoły artystycznej na mapie Warszawy.

2011

Nominacja do nagrody teatralnej Feliksów Warszawskich za rolę matki w spektaklu „Przez park na bosaka” w Teatrze Kwadrat

Nagrody indywidualne

1981

Szczecin - Nagroda artystyczna młodych („Głos Szczeciński”) za rolę Lilli Wenedy

1986

Wrocław - WROSTJA - Nagroda Forum Robotniczego

2006

Gdynia - Nagroda za drugoplanową rolę kobiecą w filmie „Plac Zbawiciela” w reżyserii Krzysztofa Krauze i Joanny Kos-Krauze

2007

Września - Ogólnopolski Festiwal Sztuki Filmowej „Prowincjonalia”, „Jańcio Wodnik” za najlepszą rolę kobiecą w filmie „Plac Zbawiciela”

2007

Warszawa - Polska Nagroda Filmowa - Orzeł za rok 2006 w kategorii - najlepsza drugoplanowa rola kobieca - za rolę w filmie „Plac Zbawiciela” w reżyserii Krzysztofa Krauzego i Joanny Kos-Krauze

2008

Moskwa - Międzynarodowe Forum Filmowe „Złoty Rycerz”, Nagroda za drugoplanową rolę kobiecą w filmie „Plac Zbawiciela”

po uzyskaniu stopnia doktora

Teatr - role:

Così è la vita (Takie jest życie) Waldemar Śmigasiewicz

postać: Adela
reżyseria: Śmigasiewicz Waldemar
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa
data premiery: 2018-02-04

Rozpoczęte projekty teatralne:

Koszerne raz James Sherman
postać: Miriam
reżyseria: Avishay Hadari
teatr: Teatr Kwadrat Warszawa

W czasie pandemii mój teatr nie zawiesił zupełnie działalności. Stale docieramy do widza, organizując czytania performatywne on-line oraz spektakle na żywo- on-line.

Czytania performatywne on-line:

Odwaga Alfredo Sanzola
rola: Trini

Kat Andrzej Chichłowski
rola: Ewa

4000 dni Peter Quilter
rola: Carol
Martwa natura Joe Di Pietro
rola: Anna Brooks

Czary mary Sp. z o.o. Rubi Birden
rola: Mamusia

Umrzeć ze śmiechu Paul Elliott
rola: Connie.

Spektakle na żywo on-line:

Szalone nożyczki Paul Portner
rola: Pani Dąbek

Przyjazne dusze Pam Valentine
rola: Marta Bradshaw

Radio

Pamięci...Pamięci Maria Stiepanowa
Polskie Radio
cykliczne audycje
adaptacja książki

Illa Joanna Kuciel- Frydryszak
Polskie Radio
cykliczne odcinki radiowe
adaptacja książki

Woda żywa Piotr Rogata
sluchowisko
dla Audioteki

Filmy i seriale

Młody Piłsudski

rola- Stefania Lipmanówna, kuzynka Piłsudskich

Odcinki [PILOT] 70 minut

serial fabularny 2018

Młody Piłsudski

rola- Stefania Lipmanówna, kuzynka Piłsudskich

odcinki 1,2, 3, 4, 8, 9, 10, 13

serial fabularny 2019

DNA

rola- Abby (w języku angielskim)

serial dla stacji NETFLIX- produkcja międzynarodowa
2019

Reżyseria

Młody Piłsudski

- II reżyser
- praca z aktorami nad ich rolami przed rozpoczęciem planu zdjęciowego
 - praca z aktorami na planie
 - obsada głównych ról

Rozpoczęte i realizowane projekty filmowe:

Śmierć frajera

30 minutowy film realizowany przez Studio Munka

rola: Matka głównego bohatera

reżyseria: Krzysztof Grudziński

przewidywany koniec zdjęć- wrzesień 2020

Dom Wariatów

film fabularny

rola: Krystyna, matka Anny

reżyseria: Michał Rogalski

przewidywany koniec zdjęć- wrzesień 2020

Scenariusze

Młody Piłsudski

współautorka 13 odcinków

2018, 2019

Polski dubbing

Mullan

Hua Li

2020

Soul

Therapy Cat Lady

2020

Inne

Recenzje prac magisterskich na Wydziale Aktorskim PWSFTviT w Łodzi:

- praca magisterska pani Katarzyny Majdy pt. „Wpływ edukacji aktorskiej na rozwój osobisty człowieka i jego zaangażowanie społeczne” napisana pod opieką prof. nadzw. dr hab. Jadwigi Sobczak
- praca magisterska pana Kamila Rodka pt. „Religia w polskim teatrze współczesnym” napisana pod opieką prof. nadzw. dr hab. Jadwigi Sobczak

7. Informacja o wystąpieniach na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych.

8. Informacja o udziale w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji.

9. Informacja o uczestnictwie w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów.

10. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach.

11. Informacja o odbytych stażach w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru.
12. Członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism wraz z informacją o pełnionych funkcjach
13. Informacja o recenzowanych pracach naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych.
- 14. Informacja o uczestnictwie w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych.**

W roku 2002 , kiedy ukończyłam Podyplomowe Studia Menadżerskie w zakresie Menadżerów Kultury na SGH w Warszawie współpracowałam z Ministerstwem Kultury i Sztuki w zakresie tworzenia broszury informacyjnej do międzynarodowego programu unijnego **Kultura 2000**.

15. Informacja o udziale w zespołach badawczych, realizujących projekty inne niż określone w pkt. II.9.
16. Informacja o uczestnictwie w zespołach oceniających wnioski o finansowanie badań, wnioski o przyznanie nagród naukowych, wnioski w innych konkursach mających charakter naukowy lub dydaktyczny.

III. INFORMACJA O WSPÓŁPRACY Z OTOCZENIEM SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

1. Wykaz dorobku technologicznego.
2. Informacja o współpracy z sektorem gospodarczym.
3. Uzyskane prawa własności przemysłowej, w tym uzyskane patenty, krajowe lub międzynarodowe.
4. Informacja o wdrożonych technologiach.
5. Informacja o wykonanych ekspertyzach lub innych opracowaniach wykonanych na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorców.
- 6. Informacja o udziale w zespołach eksperckich lub konkursowych.**

- uczestniczyłam kilkakrotnie jako juror w konkursach recytatorskich, w rozmaitych Domach Kultury;
- zasiadałam trzykrotnie w jury Feliksów Warszawskich. Była to najbardziej prestiżowa nagroda teatralna w stolicy przyznawana za najlepszą reżyserię oraz najlepszą rolę teatralną w latach 1999- 2013;
- udział w charakterze jurora na Kaliskich Spotkaniach Teatralnych;
- udział w charakterze jurora na Jesiennym Festiwalu Teatralnym w Nowym Sączu;
- w roku 2019 uczestniczyłam w WAMA Film Festival także w charakterze jurora.

7. Informacja o projektach artystycznych realizowanych ze środowiskami pozaartystycznymi.

Podjęłam współpracę z organizacją UNICEF, udzielając swojego wizerunku artystycznego dla wsparcia programu PONADCZASOWI, który działa na rzecz umierających dzieci w krajach Świata, najbardziej dotkniętych biedą, głodem i chorobami. Promowałam ten wyjątkowy program na łamach gazet i w stacjach radiowych wierząc w głęboki sens takiego działania- spotkania te były inspirowane i organizowane przez UNICEF (2019, 2020).

IV. INFORMACJE NAUKOMETRYCZNE

1. Informacja o punktacji Impact Factor (w dziedzinach i dyscyplinach, w których parametr ten jest powszechnie używany jako wskaźnik naukometryczny).
2. Informacja o liczbie cytowań publikacji wnioskodawcy, z oddzielnym uwzględnieniem autocytowań.
3. Informacja o posiadanym indeksie Hirscha.
4. Informacja o liczbie punktów MNiSW.

